

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **R. A.**

skazanego za przestępstwo z art. 148§1 k.k.

na posiedzeniu w dniu 11 sierpnia 2026r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 sierpnia 2024r., sygn. akt XVIII K 20/24, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 grudnia 2025r., sygn. akt II AKa 596/24

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie takiej argumentacji nie zawiera. Obrońca, poza sformułowaniem wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, w żaden sposób go nie uzasadnił.

W realiach niniejszej sprawy za uwzględnieniem wniosku przemawiać mogłaby ranga podniesionego zarzutu, w którym zwrócono uwagę na wystąpienie w sprawie uchybienia o charakterze bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439§1 pkt 2 k.p.k., które miało polegać na tym, że *„Sąd I instancji był nienależycie obsadzony, ewentualnie że w wydaniu wyroku brał udział członek składu, który nie był obecny na całej rozprawie (...), a uchybienia tego Sąd Apelacyjny nie dostrzegł i nie wyeliminował z urzędu, mimo obowiązku wynikającego z art. 439§1 pkt 2 k.p.k.”*.

Podkreślenia w tym miejscu jednak wymaga, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532§1 k.p.k. wniosku, nie może być kompleksowa merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów. Odnosząc się do postawionego zarzutu związanego z wystąpieniem w sprawie uchybienia o charakterze bezwzględnej przesłanki odwoławczej, zauważenia wymaga, że koniecznym będzie poczynienie w tej przestrzeni określonych, nowych ustaleń. Właściwym forum dla ich czynienia wydaje się, w okolicznościach niniejszej sprawy, rozprawa kasacyjna przeprowadzona przez skład sądu właściwy do dokonania tej czynności.

Wskazać ponadto należy, że pozostałe postawione w kasacji zarzuty nie mają charakteru bezwzględnych przesłanek odwoławczych – wskazano w nich na naruszenie przepisów prawa procesowego. Nie przesądzając kierunku przyszłego rozstrzygnięcia stwierdzić jedynie należy, że zdecydowanie przedwczesne byłoby twierdzenie, że w sprawie już obecnie zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów, tym bardziej, gdy uwzględni się fakt, że w odpowiedzi na wywiedziony nadzwyczajny środek odwoławczy prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Przypomnienia ponadto wymaga, że sam fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do wstrzymania wykonania kary, bowiem nie można zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Powyższe powoduje, że tak sformułowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]